

Abstrakt

Vztah mezi lokální početností a velikostí areálu je obecnou makroekologickou patrností. Je běžně pozitivní, nicméně se najdou i výjimky. Co za tím stojí, však jasné není. Mechanismy vysvětlující tento vztah jsou různé, od těch, které se opírají pouze o statistické chyby, přes ty, které vztah odůvodňují přes metapopulační dynamiku či míru ekologické specializace (ty jsou nejdiskutovanější). Je ale velmi pravděpodobné, že více z těchto mechanismů pracuje dohromady. Dobře tento vztah vysvětluje hypotéza „resource breadth“, která u generalistů předpokládá široké rozšíření a vysokou početnost na rozdíl od specialistů, kde by tomu mělo být přesně obráceně. K tomu se pojí další dva vztahy, a sice vztah šířky niky k velikosti areálu, respektive početnosti. Zatímco ten první je poměrně dobře prostudovaný, ten druhý zdaleka ne tolik. Tato práce shrnuje dosavadní poznatky na téma vztahu mezi rozšířením a početností s důrazem na ekologickou specializaci a možnosti, jakým daný vztah ovlivňuje.

Klíčová slova: geografická distribuce, lokální početnost, šířka niky, ekologická specializace